പ്രവാചകസ്നേഹം ഈമാനിന്റെ ഭാഗം

ലോകർക്ക് മുഴുവൻ അനുഗ്രഹമായി അയക്കപ്പെട്ട പ്രവാചകനാണ് മുഹമ്മദ് മുസ്ത്വഫാ(ﷺ). അതിനാൽ അല്ലാഹുവിൽനിന്നുള്ള ആ അനുഗ്രഹത്തെ അനുഭവിക്കാനും ആസ്വദിക്കാനും നാം ഓരോരുത്തരും ബാധ്യസ്ഥരാണ്. അതിന് തയ്യാറില്ലാത്തവരാകട്ടെ ഇസ്‌ലാമിക വൃത്തത്തിൽനിന്നു തന്നെ പുറത്താണെന്നാണ് പ്രമാണങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്നത്.

നബി(ﷺ) എന്ന അനുഗ്രഹത്തെ സ്വീകരിക്കുക എന്നതുകൊണ്ട് പ്രഥമമായും ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്, അവിടുത്തെ സ്നേഹിക്കുക എന്നുതന്നെയാണ്. അതും ഈലോകത്തുള്ള മറ്റെന്തിനെക്കാളും ആരെക്കാളും സ്നേഹിക്കണം. എങ്കിൽ മാത്രമെ നമ്മുടെ വിശ്വാസം പോലും പൂർത്തിയാവുകയുള്ളൂ! വിശുദ്ധഖുർആൻ തന്നെ പറയട്ടെ:

(സൂറഃ അഹ്സാബ്: 6. തിരൂരങ്ങാടി ഖാസി അബ്ദുറഹിമാൻ മഖ്ദൂമിയുടെ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനം : 2/908)

സൂറത്തുൽ അഹ്സാബ് 908 ജുസ്അ് 21

النَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ ۖ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ ۗ وَأُولُو الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَن تَفْعَلُوا إِلَىٰ أَوْلِيَائِكُم مَّعْرُوفًا ۚ كَانَ ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ⑥

6. നബി, സത്യവിശ്വാസികളോട് അവരുടെ ശരീരങ്ങളെക്കാൾ ബന്ധപ്പെട്ടവരാണ്. നബിയുടെ പത്നിമാർ സത്യവിശ്വാസികളുടെ മാതാക്കളുമാണ്. രക്തബന്ധമുള്ളവർ, അവരിൽ ചിലർ (അനന്തരാവകാശമെടുക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ) ചിലരോട് അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമത്തിൽ (അന്യരായ) സത്യവിശ്വാസികളെക്കാളും മുഹാജിറുകളെക്കാളും കൂടുതൽ ബന്ധപ്പെട്ടവരാകുന്നു. എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ മിത്രങ്ങൾക്ക് വല്ല ഉപകാരവും ചെയ്തുകൊടുക്കുകയാണെങ്കിൽ അതിന് തടസ്സമൊന്നുമില്ല. ഇതെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടതാകുന്നു.

അതിപ്രധാനമായ ചില കാര്യങ്ങളാണ് ഈ വചനത്തിലൂടെ അല്ലാഹു നമ്മെ അറിയിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഐഹികവും പാരത്രികവുമായ എല്ലാകാര്യങ്ങളിലും നബിതിരുമേനി (സ) നമ്മുടെ മാർഗ്ഗദർശിയും ഗുണകാംക്ഷിയുമാണ്. അതുകൊണ്ട് നാം സ്വന്തം ജീവനെക്കാളും മറ്റെന്തിനെക്കാളും കൂടുതലായി നബിതിരുമേനിയെ സ്നേഹിക്കണം. എന്തുനഷ്ടം സംഭവിച്ചാലും നബി (സ. അ.) മിന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ നടപ്പാക്കാൻ ശ്രമിക്കണം, എങ്കിൽ മാത്രമേ നാം സത്യവിശ്വാസികളായിത്തീരുകയുള്ളൂ.

നബി(ﷺ)യോട് സത്യവിശ്വാസികൾക്കുണ്ടായിരിക്കേണ്ട സ്നേഹത്തിന്റെയും ബന്ധത്തിന്റെയും ആഴമാണിവിടെ ഓർമപ്പെടുത്തുന്നത്. ഖുർആൻ തന്നെ മറ്റൊരു വചനത്തിൽ അതിന്റെ ഗൗരവം ഒന്നുകൂടി ഊന്നിപ്പറയുന്നത് നോക്കൂ:

(സൂറഃ തൗബ: 24. കുറ്റനാട് കെ.വി. മുഹമ്മദ് മുസ്‌ല്യാരുടെ പരിഭാഷ. ഫത്ഹുർറഹ്മാൻ: 2/355)

തൗബ	ഭാഗം 10	355

قُلْ إِن كَانَ ءَابَآؤُكُمْ وَأَبْنَآؤُكُمْ وَإِخْوَٰنُكُمْ
وَأَزْوَٰجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَٰلٌ ٱقْتَرَفْتُمُوهَا
وَتِجَٰرَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَٰكِنُ
تَرْضَوْنَهَآ أَحَبَّ إِلَيْكُم مِّنَ ٱللَّهِ
وَرَسُولِهِۦ وَجِهَادٍ فِى سَبِيلِهِۦ
فَتَرَبَّصُوا۟ حَتَّىٰ يَأْتِىَ ٱللَّهُ بِأَمْرِهِۦ
وَٱللَّهُ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلْفَٰسِقِينَ ﴿٢٤﴾

24. പ്രഖ്യാപിക്കുക: നിങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കളും സന്താനങ്ങളും സഹോദരങ്ങളും ഇണകളും കുടുംബങ്ങളും നിങ്ങൾ സമ്പാദിച്ച സ്വത്തുക്കളും ചെലവായിപ്പോവുകയില്ലെന്ന് നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടുന്ന കച്ചവടച്ചരക്കുകളും നിങ്ങൾ തൃപ്തിപ്പെടുന്ന ഭവനങ്ങളുമെല്ലാം അല്ലാഹുവിനെക്കാളും അവന്റെ റസൂലിനെക്കാളും അവന്റെ മാർഗത്തിൽ പോരാടുന്നതിനേക്കാളും നിങ്ങൾക്ക് അധികം പ്രിയങ്കരമാണെങ്കിൽ അല്ലാഹു അവന്റെ കൽപന നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതുവരെ നിങ്ങൾ കാത്തിരിക്കുക, അല്ലാഹു അതിക്രമികളായ ജനതയെ നേർമാർഗത്തിലാക്കുകയില്ല. (16)

നബി(ﷺ)യെ ലോകത്തുള്ള മറ്റാരെക്കാളും സ്നേഹിക്കണമെന്നകാര്യത്തിൽ ആർക്കും സംശയമുണ്ടാകാൻ പോലും പാടില്ല എന്നാണ് ഖുർആൻ ഇവിടെ പഠിപ്പിക്കുന്നത്. സാധാരണയായി ഏതൊരു മനുഷ്യനും മറ്റെന്തിനേക്കാളും കൂടുതൽ സ്നേഹിക്കുകയും സംരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യാറുള്ളത് സ്വന്തം ജീവനെയും ശരീരത്തെയുമാണല്ലോ. എന്നാൽ നബി(ﷺ)യോടുള്ള സ്നേഹത്തിന്റെ മുമ്പിൽ ആപ്രിയപ്പെട്ട ജീവനുപോലും രണ്ടാം സ്ഥാനമാണുള്ളതെന്നാണ് ഇസ്‌ലാം പഠിപ്പിക്കുന്നത്. നബി(ﷺ)തന്നെ അക്കാര്യം ഉമർ(റ)നോടുപോലും പറയുന്നത് നോക്കൂ:

(സ്വഹീഹുൽ ബുഖാരി, ഹദീസ് നമ്പർ: 6632)

1180	كتاب الأيمان والنذور	١١٨٠

٦٦٣٢ ـ حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سُلَيْمَانَ قَالَ: حَدَّثَنِي ٱبْنُ وَهْبٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي حَيْوَةُ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو عَقِيلٍ، زُهْرَةُ بْنُ مَعْبَدٍ: أَنَّهُ سَمِعَ جَدَّهُ عَبْدَ ٱللَّهِ بْنَ هِشَامٍ قَالَ: كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ ﷺ، وَهُوَ آخِذٌ بِيَدِ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ، فَقَالَ لَهُ عُمَرُ: يَا رَسُولَ ٱللَّهِ، لَأَنْتَ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِلَّا مِنْ نَفْسِي، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «لَا، وَٱلَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، حَتَّى أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْكَ مِنْ نَفْسِكَ». فَقَالَ لَهُ عُمَرُ: فَإِنَّهُ الآنَ، وَٱللَّهِ، لَأَنْتَ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ نَفْسِي، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «الآنَ يَا عُمَرُ».

"....ഉമർ(റ) നബി(ﷺ)യോട് പറഞ്ഞു: നബിയേ, അങ്ങാണ് എന്റെ ആത്മാവ് കഴിഞ്ഞാൽ എനിക്ക് ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ടത്. അപ്പോൾ നബി(ﷺ) പറഞ്ഞു: എന്റെ ആത്മാവ് ആരുടെ കയ്യിലാണോ അവൻ തന്നെയാണ് സത്യം! താങ്കൾ എന്നെ, സ്വന്തം ആത്മാവിനേക്കാൾ സ്നേഹിക്കുന്നതുവരെ (താങ്കളുടെ വിശ്വാസം പൂർത്തിയാവുക

യില്ല). അപ്പോൾ ഉമർ(റ) നബിയോട് പറഞ്ഞു: അല്ലാഹുവാണെ! തീർച്ചയായും അങ്ങാണ് ഇപ്പോൾ എനിക്ക് എന്റെ ആത്മാവിനേക്കാൾ ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ടത്. അപ്പോൾ നബി(ﷺ) പ്രതികരിച്ചു: ഇപ്പോൾ (താങ്കളുടെ ഈമാൻ) ശരിയായി ഉമറേ...!" *(സ്വഹീഹുൽ ബുഖാരി, ഹദീസ് നമ്പർ: 6632)*

നോക്കൂ, നബി(ﷺ)യുടെ സന്തത സഹചാരിയായ ഉമർ(റ)വിനോടുപോലും ഇത്ര ഗൗരവത്തിൽ പറയുന്നുവെങ്കിൽ നമ്മുടെയൊക്കെ ഈമാൻ പൂർത്തിയായിട്ടുണ്ടോ എന്ന് ഗൗരവത്തോടെ നാം പുനഃപരിശോധിക്കുക! മറ്റൊരിക്കൽ അവിടുന്ന്(ﷺ) പറഞ്ഞു:

(സ്വഹീഹുൽ ബുഖാരി, ഹദീസ് നമ്പർ: 16)

٢١ كتاب الإيمان 21

٩ - باب: حَلاوةِ الإيمانِ

١٦ - حَدَّثَنا مُحَمَّدُ بنُ المُثَنَّى قالَ: حَدَّثَنا عَبْدُ الوَهّابِ الثَّقَفِيُّ قالَ: حَدَّثَنا أيُّوبُ، عَنْ أبي قِلابَةَ، عَنْ أنَسٍ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قالَ: «ثَلاثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ وَجَدَ حَلاوَةَ الإيمانِ: أنْ يَكُونَ اللَّهُ ورَسُولُهُ أحَبَّ إلَيْهِ مِمّا سِواهُما، وأنْ يُحِبَّ المَرْءَ لا يُحِبُّهُ إلّا لِلَّهِ، وأنْ يَكْرَهَ أنْ يَعُودَ في الكُفْرِ كَما يَكْرَهُ أنْ يُقْذَفَ في النّارِ».

"അനസ്(റ) നിവേദനം: നബി(ﷺ) പറഞ്ഞു: മൂന്ന് കാര്യം ഒരാളിലുണ്ടായാൽ അവൻ ഈമാനിന്റെ മാധുര്യം അനുഭവിച്ചു. അത്: അല്ലാഹുവും അവന്റെ റസൂലും മറ്റാരേക്കാളും അവന് പ്രിയപ്പെട്ടവനാകലാണ്." *(സ്വഹീഹുൽ ബുഖാരി, ഹദീസ് നമ്പർ: 16)*

മറ്റൊരിക്കൽ അവിടുന്ന്(ﷺ) പറഞ്ഞു:

(സ്വഹീഹുൽ ബുഖാരി, ഹദീസ് നമ്പർ: 15)

20 كتاب الإيمان ٢٠

٨ - باب: حُبُّ الرَّسُولِ ﷺ مِنَ الإيمانِ

١٤ - حَدَّثَنا أبو اليَمانِ قالَ: أخْبَرَنا شُعَيْبٌ قالَ: حَدَّثَنا أبو الزِّنادِ، عَنِ الأعْرَجِ، عَنْ أبي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قالَ: «فَوالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لا يُؤْمِنُ أحَدُكُمْ حَتّى أكُونَ أحَبَّ إلَيْهِ مِنْ والِدِهِ ووَلَدِهِ».

١٥ - حَدَّثَنا يَعْقُوبُ بنُ إبْراهِيمَ قالَ: حَدَّثَنا ابنُ عُلَيَّةَ، عَنْ عَبْدِ العَزِيزِ بنِ صُهَيْبٍ، عَنْ أنَسٍ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ. ح وحَدَّثَنا آدَمُ قالَ: حَدَّثَنا شُعْبَةُ عَنْ قَتادَةَ، عَنْ أنَسٍ قالَ: قالَ النَّبِيُّ ﷺ: «لا يُؤْمِنُ أحَدُكُمْ حَتّى أكُونَ أحَبَّ إلَيْهِ مِنْ والِدِهِ ووَلَدِهِ والنّاسِ أجْمَعِينَ».

"അബൂഹുറൈറ(റ) നിവേദനം: നബി(ﷺ) സത്യം ചെയ്ത് പറഞ്ഞു: നിങ്ങളിൽ ഒരാളും അവന്റെ പിതാവിനെക്കാളും സന്തതിയെക്കാളും മറ്റെല്ലാ ആളുകളെക്കാളും എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നതുവരെ വിശ്വാസിയാവുകയില്ല." *(സ്വഹീഹുൽ ബുഖാരി, ഹദീസ് നമ്പർ: 15, സ്വഹീഹ് മുസ്‌ലിം, ഹദീസ് നമ്പർ:44)*

ചുരുക്കത്തിൽ, ജീവിതത്തിലെ എന്തിനെക്കാളും, ആരെക്കാളും നബി(ﷺ)യെ സ്നേഹിക്കണമെന്നാണ് മേൽ ഹദീസുകൾ പഠിപ്പിക്കുന്നത്. മറ്റുള്ളവരോടുള്ള സ്നേഹമെല്ലാം പ്രവാചകനോടുള്ള സ്നേഹത്തിന്റെ താഴെ മാത്രമേ ഉണ്ടാകാൻ പാടുള്ളൂ.

ഇസ്ലാം പഠിപ്പിച്ച ഈ പ്രവാചകസ്നേഹം ജീവിതത്തിലുടനീളം യാഥാർത്ഥ്യവൽകരിച്ചവരാണ് നബി(ﷺ)യുടെ അനുചരന്മാർ (സ്വഹാബാക്കൾ). അവർക്ക് ജീവിതത്തിൽ മറ്റെന്തും നബി(ﷺ)യും അവിടുത്ത താൽപര്യങ്ങളും കഴിഞ്ഞേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ഈ യാഥാർത്ഥ്യം വ്യക്തമാക്കുന്ന രോമാഞ്ചജനകമായ നിരവധി സംഭവങ്ങൾ ചരിത്രത്തിൽ കാണാം. അതുകൊണ്ടുതന്നെ നബി(ﷺ)യുടെ വഫാത്ത് അവർക്ക് താങ്ങാനാവാത്ത ആഘാതമാണുണ്ടാക്കിയത്. ആ മരണവാർത്ത ഉൾക്കൊള്ളാനാകാതെ "ആരെങ്കിലും നബി(ﷺ) മരിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ തല ഞാൻ വെട്ടും" എന്നുപറഞ്ഞ് സമനിലതെറ്റിയ ആളെപ്പോലെ ഊരിപ്പിടിച്ച വാളുമായി കലിതുള്ളിയ ഉമർ(റ) വിന്റെ ചരിത്രമെല്ലാം ആ സ്നേഹത്തിന്റെ തീക്ഷ്ണതയെയാണറിയിക്കുന്നത്.

നബി(ﷺ)യുടെ മുഅദ്ദിനായിരുന്ന ബിലാൽ(റ) റസൂലിന്റെ വഫാത്തിനു ശേഷം ഒരിക്കൽ ബാങ്ക് വിളിച്ചപ്പോൾ അത് പൂർത്തിയാക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. 'അശ്ഹദു അൻലാഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹ്' എന്ന് പറഞ്ഞതിനുശേഷം പിന്നീട് ഒരു തേങ്ങിക്കരച്ചിൽ മാത്രമാണ് കേൾക്കുന്നത്. അടിമയും കറുത്തവനും വിരൂപനുമായ തനിക്ക് മറ്റാർക്കും നൽകാത്ത സ്ഥാനബഹുമാനങ്ങൾ നൽകി ആദരിച്ച തന്റെ ജീവന്റെ ജീവനായ പുന്നാര നബി(ﷺ)യുടെ പേര് വരുന്ന 'അശ്ഹദു അന്ന മുഹമ്മദൻ റസൂലുല്ലാഹ്' എന്ന ഭാഗം പറയാൻ പോലും ദുഃഖഭാരത്താൽ അദ്ദേഹത്തിന് സാധിക്കുന്നില്ല! ഇതുപോലെ പ്രവാചക സ്നേഹത്തിന്റെ കണ്ണീരിൽ കുതിർന്ന നിരവധി സംഭവങ്ങൾ സ്വഹാബത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിലുടനീളം കാണാം.

എന്നാൽ, നമുക്ക് ആ പുണ്യ പ്രവാചകനോട് ഇതുപോലെ എന്നെങ്കിലും സ്നേഹം തോന്നിയിട്ടുണ്ടോ? ആ സ്നേഹനിധിയുടെ വിയോഗമോർത്തുകൊണ്ട് എന്നെങ്കിലും നമ്മുടെ കണ്ണ് നനഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ? അതൊരു തീരാനഷ്ടമായി എന്നെങ്കിലും അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ? നമ്മുടെ താൽപര്യങ്ങളേക്കാൾ അവിടുത്തെ താൽപര്യങ്ങൾക്ക് മുൻഗണന കൊടുക്കാൻ എല്ലാ കാര്യത്തിലും നാം തയ്യാറായിട്ടുണ്ടോ? ഇല്ല എന്നല്ലേ ഉത്തരം? മനഃസാക്ഷിയെ വഞ്ചിക്കാതെ മറുപടി പറയുക...

അതിനാൽ, ഇനിയെങ്കിലും ആ മഹാത്മാവിനെ ആത്മാർത്ഥമായി സ്നേഹിക്കാൻ നാം തയ്യാറാവുക! നമ്മുടെ ജീവിതത്തിലെ മറ്റെന്തിനെക്കാളും ആ സ്നേഹത്തെ പരിഗണിക്കുകയും ചെയ്യുക! എങ്കിൽ മാത്രമെ നമ്മുടെ ഈമാൻ പൂർത്തിയാവുകയുള്ളൂ എന്ന പ്രവാചക വചനം മറക്കാതിരിക്കുക. സർവ്വശക്തൻ അതിന് നമ്മെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ! ആമീൻ.